

عنوان مقاله:

مروری بر مبانی نظری ارتباط بین توانایی مدیران و ایجاد نقدینگی در صنعت بانکداری

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری و توسعه اقتصادی (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

فرشته سادات محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی (ره) و مسئول مکاتبات

خلاصه مقاله:

مدیریت صحیح وجود نقد به زنده شدن و پویایی سرمایه یک بنگاه اقتصادی کمک می‌کند. در واقع سرمایه‌ی نقدي های است که برای سالم ماندن احتیاج به تحرک و جنبش دارد و ساکن ماندن به آن آسیب می‌رساند (کومار و یادا، ۲۰۱۸). یک چارچوب مدیریت نقدي نگی مهینه باید نیازهای نقدی، حاشیه‌ی امن نقدي نگی، تنوع سبد دارایی‌ها، میزان پول نقد در دسترس، راهکارهای مختلف تامین مالی (به ویژه در زمان اضطرار) و سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت بنگاه را تعیین، همسو و هدفمند سازد. توانایی‌های مدیران در این زمینه بسیار مهم و حائز اهمیت است. یعنی اینکه مدیر بتواند با توانایی‌های خود میزان ریسک و نقدي نگینگاه را مدیریت کند تا شرایط بحرانی سیری گردد. عدم تامین نقدي نگی می‌تواند بنگاه‌های اقتصادی را با اعصار و مشکلات مالی‌واجه نموده و ارائه خدمات مطلوب را به مخاطره اندازد. به همین دلیل لزوم ایجاد و مدیریت نقدي نگی و ارائه راه حل‌های منطقی و قابل اجرا در جهت تامین نقدي نگی از سوی بنگاه‌های اقتصادی از گذشته مورد تاکید قرار گرفته است. در همین راستا پژوهش حاضر به بررسی مبانی نظری تاثیر توانایی مدیران بر ایجاد نقدي نگی در صنعت بانکداری می‌پردازد تا این گذار بتوان فرآیند ایجاد و مدیریت نقدي نگی در بانکهای تجاری را بهبود بخشد. به عبارتی دیگر این پژوهش به دنبال پاسخ به این سوال است که تا چه اندازه‌ی توان با انتخاب مدیران توانمند برای بانکها، وضعیت نقدي نگی آنها را بهبود بخشد. بررسی‌های صورت گرفته در این پژوهششان می‌دهد، در دیدگاه مبتنی بر منابع که یکی از نظریه‌های پر کاربرد در توضیح تفاوت عملکرد و نتایج سازمان‌ها است، توانایی‌مدیریت به عنوان منبی با ارزشی است که دستیابی به مزیت رقابتی پایدار را برای بنگاه‌ها امکان پذیر می‌سازد (بارنی، ۱۹۹۱). در این نظریه بنگاه‌های اقتصادی به عنوان واحدهای ناهمگنی در نظر گرفته می‌شوند که بر اساس منابع منحصر به فرد و ویژگی‌هایی خود از یکدیگر متمایز می‌گردند. این بدان معنی است که تدوین کنندگان استراتژی برای موفقیت بنگاه باید فرست هایرون سازمانی را با منابع و توانمندی‌های بنگاه هماهنگ کنند. بنابراین، انتظار می‌رود که توانایی مدیران در فراهم نمودن و نحوه‌استفاده از منابع، از طریق ایجاد مزیت رقابتی پایدار، عاملی برای بهبود وضعیت عملکردی بانکها در ابعاد سودآوری و نقدي نگی باشدو بدین ترتیب احتمال ورزشکستگی بانک‌ها را در بازار رقابتی امروزی کاهش دهد. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد مدیران توانمندی‌های دلیل برخورداری از تمرکز محیطی و تعامل بالاتر، نسبت به فرصت‌های رشد و سودآوری و منابع نقدي نگی از عدم تقارن اطلاعاتی‌کمتری رنج می‌برند؛ به همین دلیل به اشتهای ریسک بانکها در کوتاه مدت را افزایش می‌دهند تا به منابع نقدي نگی بیشتری دستیابند؛ بدون اینکه در بلندمدت ریسک نکول یا ورزشکستگی بانک‌ها را تهدید کند. در این رابطه برخی پیشنهادات اجرایی نیز ارائه‌گردیده است.

کلمات کلیدی:

توانایی مدیران، نقدي نگی، اهرم مالی، ریسک نقدي نگی، صنعت بانکداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1663934>

